

Anke til Borgarting lagmannsrett

Ankende part			
Fullt navn Nils Even Pettersen		E-postadresse <i>nils_even_pettersen@hotmail.com</i>	
Bostedsadresse Balders vei 12 b		Telefon privat	
Postnummer 4846	Poststed Arendal	Telefon mobil 90099999	

Ankemotpart			
Fullt navn Advokatfirmaet Hammervoll og Co DA		E-postadresse	
Bostedsadresse Holbergs gate 19		Telefon privat	
Postnummer 0166	Poststed Oslo	Telefon mobil	
Navn på advokat/prosessfullmektig Advokat Øystein Skagestad v/advokat Cristoffer Erdal		Adresse til advokat/prosessfullmektig	

Saken gjelder	
Saken gjelder krav om erstatning for mangelfullt utført advokatbistand	
Påstand:	
1.	Advokatfirmaet Hammervoll & Co dømmes til å betale erstatning etter rettens skjønn, oppad begrenset til 7 millioner kroner med tillegg av renter etter forsinkelsesloven fra forfall og til betaling skjer.
2.	Advokatfirmaet Hammervoll og Co dømmes til å betale Nils Petterssens sakskostnader

Det ankes herved over tingrettens dom i sak 11-197335 TVI-OTIR/02, avsagt 30.04.2013. Ankefristen er opplyst å utløpe 05.06.2013. Denne anken er således rettidig, jf. tvisteloven § 29-5 (1).

Ankende part gjør gjeldende at det foreligger feil i tingrettens bevisbedømmelse, og feil ved saksbehandlingen. Dette er nærmere redegjort for i vedlagte notat, utarbeidet av ankende part. I tillegg til hva som fremgår av notatet, gjør ankende part gjeldende som et særlig relevant poeng at advokatfirmaet Hammervoll ikke forstod at ankende part hadde bevis for at revisor måtte reagere når de så at inngående fakturaer var stilet til feil rettssubjekt, dvs. til Bassengimport Pettersen (enkeltpersonsforetak), heller enn til Bassengimport AS. Det vises til brev fra Finanstilsynet datert 10.10.12, vedlagt anken. Videre ble Hammervoll bedt om å kontakte ankende parts hovedvitner, uten at dette ble gjort.

For øvrig gjøres det gjeldende de samme anførsler og påberopes de samme bevis som for tingretten. Det legges til grunn at tingrettens saksdokumenter, herunder de bevis som ble fremlagt for tingretten, oversendes lagmannsretten.

I tillegg fremlegges følgende bilag:

- Notat utarbeidet av ankende part (bilag 1)
- brev fra Finanstilsynet, dateret 10.10.12. (bilag 2)

Har saksøkte fravær i saken, begjæres fraværssdom avsagt, jf tvisteloven § 16-10	
Dato og sted	Underskrift
4/6.2013 Oslo	Nils C. Pettersen

Saken gjelder krav om erstatning for mangelfullt utført advokatbistand.

Saksfremstilling.

Nils Even Pettersen (Pettersen) drev i flere år virksomhet med import og salg av svømmegasseng gjennom enkeltpersonforetaket Bassengimport Pettersen. Han stiftet Bassengimport AS 1. oktober 2002 med seg selv som eneaksjonær og enestyre. Ernst & Young bisto ved etableringen og overføringen av virksomheten fra enkeltpersonforetaket til Bassengimport AAS. I november 2003 ble det åpnet konkurs i selskapet.

Han stiftet BI AS etter råd fra E & Y og igjen etter råd fra E & Y skulle P sitte i enestyre – selv om han i lydband nov. 2002 hadde uttrykket at han ikke visste hva et styre og et aksjeselskap var for noe og selv om E & Y kjente til at Pettersens regnskapsfører ikke engang var autorisert.

Pettersen tok ut søksmål mot Ernst & Young 9. oktober 2006 med krav om erstatning oppad begrenset til 8 millioner. I følge Pettersen hadde revisorfirmaet opptrådt ansvarsbetingende ved rådgiving og arbeid i forbindelse med etableringen av Bassengimport, og kontroll og rapportering om selskapets økonomiske forhold. Ernst & Young bestred ansvar. Oslo tingrett avsa frifinnende dom 22. juni 2007 (dok 15 bilag 3).

Pettersen har bevist at firmaet aldri skulle vært etablert, ved at E & Y, som hadde fakturert for fortløpende kontroll av regnskapet forut for etableringen, visste at aksjekapitalen var brukt opp allerede ved oppstarten. Oppstarten ble besluttet ved overdragelseskontrakt av 21. februar 2003, med tilbakevirkende kraft til 1.1.03. Pga. at E & Y kom med rådet om å bruke 900.000 på lønns og arbeidskostnader i januar 2003, og rådet om å bruke konsulent Tom Hansen i 6 uker for å bidra med overdragelse til aksjeselskap, og rådet om å bruke E & Y sine forbindelser og naboer til dyr, juridisk rådgiving, rådet om å finne 5 nye arbeidstakere i januar 2003, midt i lavesesongen for utendørs basseng, viste perioderegnskapet for Bassengimport As minus 817.000 kroner pr. 28.2.03 – en uke etter overdragelsen til aksjeselskap. Dette beviser både at aksjeselskapet hadde brukt opp aksjekapitalen med 800 % pr. 28.2.03 (aksjekapitalen var 100.000 kroner). Dessuten hadde E & Y fakturert for flere hundre tusen fra oktober til februar. Alt dette tok strupetak på aksjeselskapets økonomi allerede i starten. Retten må ikke forsøke skrive kun et par linjer om rapporteringens betydning for ledelsen av Bassengimport AS. Noe av det aller viktigste med denne anken har dommeren unnlatt å skrive om. For meg virker dette helt utrolig. Vi snakker selvfølgelig om

- feilfaktureringen for 6.7 millioner kroner til Bassengimport Pettersen, fakturaer som tilhørte Bassengimport As. Dette ble ikke rapportert i skriftlig, nummerert brev, slik Finanstilsynet skriver i sitt brev av 20.10.12, vedlagt denne anke, Vedlegg nr 1 – Brev fra Finanstilsynet av 20.10.12
- det at E & Y i retten sier at de visste at det første kvartalsregnskapet var ubrukelig, fullstendig manglet periodisering og lagertelling, men at de valgte ikke å rapportere dette skriftlig til ledelsen slik både revisorloven og Finanstilsynet sier de må gjøre
- lydbandopptaket fra november 2002, der E & Y lover fortløpende og kontinuerlig tilbakemelding til Pettersen dersom ikke regnskapet holdt mål – siden de visste at

- regnskapsføreren, Turid Larsen, ikke var autorisert (og i følge Finanstilsynet derfor ikke engang har lov til å gjøre regnskapet (uansett gir dette en enorm aktsomhetsgrunn for revisor, uavhengig av det han hadde lovet).

Pettersen anket tingrettens dom til Borgarting lagmannsrett. I slutten av juni 2008 tok han kontakt med Advokatfirmaet John M. Hammervoll & Co DA (Hammervoll & Co) for bistand. Saken var da blitt berammet til september samme år. Oppdragsavtale ble inngått 20. juni (dok 15 bilag nr 2). I bekreftelsen punkt 1 er oppdraget beskrevet som «å bistå i anledning ankesak». (8. august hadde Pettersen og advokatfullmektig Thomas Ottosen møte om saken. Dagen etter skrev Ottosen e-post (dok. 1 vedlegg F-5-5) til Pettersen, der det blant annet heter:

«Jeg bruker som De ble opplyst om, helgen på å gjennomgå saken Deres. På mandag vil undertegnede som nevnt gi Dem tilbakemelding på hvordan vi mener saken Deres står og hva Jeg vil gjøre videre».

I e-post til Ottosen 10. august 2008 (dok 1 vedlegg F—5-5) skrev Pettersen følgende om bistanden han ønsker:

«Jeg er som sagt kun interessert i å få bistand til å stille sterkest mulig bevis og vitneliste i saken. Og at mitt prosesskriv av ca. 19 juni (opprinnelig 10. juni) blir redigert. Ønsker også et par timers gjennomgåelse av regnskapsmateriale jeg har i mitt mobile kontor (varebil innredet som kontor og som også inneholder regnskapet for 2003).

Ottosen ga uttrykk for sin foreløpige vurdering av saken i e-post til Pettersen 11. august 2008 (dok 1 vedlegg F 5-5), der det blant annet fremgår:

«De har ved flere anledninger opplyst oss om at De uansett ønsker å kjøre denne saken, uavhengig av vår vurdering. Det må imidlertid bemerkes at De etter en foreløpig juridisk vurdering har en meget vanskelig sak. De vil få nærmere tilbakemelding vedrørende dette.

Sakens realiteter har aldri blitt diskutert med Pettersen, hva som skulle være «vanskelig». Motparten har ikke villet studere lydbåndopptaket fra november 2002 eller Kredittilsynets syn – de ble jo spesielt anmodet om å kontakte Kredittilsynet, vitne Rolf Larsen (Norgesrevisjon - rapporten hans på 4 sider som konkluderte med at hans syn var 7 mill. Kr i erstatning til Nils Pettersen fra E & Y osv), eller Økodels rapport ved Asbjørn Storsveen om perioderegnskapet for 1. kvartal 2003. Dette perioderegnskapet ble fremlagt E & Y, som lydbånd fra rettsforhandlinger i 2007 beviser – lydbånd som dommer Vigmostad Olsen beskriver som « uaktuelle å bruke». E & Y sa den gang i 2007 at de visste at perioderegnskapet for 1. kvartal var ubrukelig, men de sa også i retten at de ikke så noe poeng i å rapportere dette eller feilsendte fakturaer for 6.7 mill kr , feilsendt til Bassengimport Pettersen, men som tilhørte Bassengimport As (ref fremlagte bevis og skriv fra både bobestyrer og borevisor etter konkursen i Bassengimport As, november 2003 (Pål Christensen og

På dette tidspunkt mener vi at De vil tjene på å høre hva motparten kan tilby. Derfor har vi ved en uforpliktende samtale vært i kontakt med motparten, for å høre hvorvidt det var mulig å inngå forlik. Som de ble opplyst om på vårt siste møte, må De nok regne med at Deres forslag på forlik stort 1 500 000,- dessverre er alt for høyt. Jeg kan ikke presse

5

motparten med at De fra utlandet skal forsøke å trekke Ernst & Youngs navn i vanry. Vi vil derimot forklare motparten at en forlik vil medføre at De kan legge saken bak Dem, finne roen, og starte på nytt»

Pettersen ville ha rettssak, ikke forlik. Uansett, lydbåndet med motpartens advokat Bruusgaard, beviser at E & Y, som jo sier de aldri gir noen ting til andre men at det ikke spilte noen rolle om forliket ble 200.000 (3 ganger størrelsen på det Hammervoll sa til Pettersen at var maksimalt beløp man kunne oppnå) eller litt over en million. Dette beviser at man har gode grunner til å forstå at E & Y mente de hadde gjort noe galt når de ikke engang hadde åpnet bøkene etter å ha mottatt 200.000 kroner fra Pettersen for å være Pettersens revisor og rådgiver.

Hvordan kan motparten foreslå å starte på nytt, når feilfaktureringen, manglende rapportering om regnskapsstatus, i det hele tatt rådet den 21.2.03 (overdragelseskontrakten) om å starte et aksjeselskap med tilbakevirkende kraft til 1.1.03 . Den 28.2.03 viste jo perioderegnskapet et underskudd for dette aksjeselskapet på kr 817.000.

Dette utdypet advokatfullmektig Ottosen i e-post til Pettersen 12. august (dok 1, vedlegg F-5-5) . Der fremgår blant annet følgende :

«De ble på telefon underrettet om at vi nå har gjennomgått saken, og om at vi i møte på kontoret har drøftet den i fellesskap med flere av våre advokater. Videre ble De underrettet om at vår konklusjon var at Deres sjanser på å nå frem med søksmålet var svært begrensede, om noen. Derfor ba vi Dem sterkt om å vurdere å droppe søksmålet. Vi underrettet Dem også om at vi hadde kontaktet motparten for å vurdere mulighetene for forlik. Videre ble De underrettet om motpartens tilbud til Dem.

Tilbudet var at De skulle få slippe å betale motpartens saksomkostninger, som De er pålagt å erstatte motpart av tingretten. Ernst & Young vil ytterligere betale Dem kr 40 000,- samt betale for vår bistand til Dem begrenset til kr 25 000,- inkludert mva., noe som for øvrig er mindre enn det som er påløpt per i dag. I tillegg vil De selvsagt få tilbake Deres forskudd hos oss på kr 15 000,-.

Deres tilbakemelding imøteses."

Her tilbyr altså Hammervoll / E & Y 40.000 til Pettersen og at saksomkostninger blir strøket, samt at jeg får tilbake de 15.000 jeg hadde betalt til Hammervoll noen dager i forvegen (8. august). Altså styrket saksomkostninger og 55.000 til Pettersen.

Neste dag, 14. august, skrev Pettersen i e-post (dok 1 vedlegg F-5-5) til advokatfullmektig Ottosen:

"Som jeg sier hver gang. Deres oppgave er å gjøre at jeg er best mulig forberedt til å vinne saken."

I telefonsamtale med advokat John M. Hammervoll samme dag ble Pettersen igjen sterkt frarådet å gjennomføre ankesaken. Utskrift av samtalen er lagt frem som vedlegg F 5-4 til dok 1. I løpet av samtalen understreket advokat Hammervoll en rekke ganger at saken står svært dårlig, og at forlik

C

er eneste mulighet for å få noe få noe fra motparten. Advokat Hammervoll opplyste også at firmaet vil trekke seg fra oppdraget dersom Pettersen ikke forliker saken eller innbetaler ytterligere forskudd.

Saken ble forlikt ved avtale 15. august 2008 (dok 1 vedlegg F-5-19). Forliket innebar at Ernst & Young utbetalte 180 000 kroner til Pettersen og dekket utgifter til juridisk bistand med 30 000 kroner. Ankesaken ble hevet som forlikt.

Det var Pettersen som selv tok kontakt med motpartens advokat, på eget initiativ, altså ikke takket være Hammervoll: Forlikkssummen , utbetalingen fra E & Y til Pettersen ble 180.000 kroner + 30.000 til Hammervoll + E & Y trakk kravet på 40.000 = saksomkostninger som Pettersen hadde blitt dømt til å betale etter å ha tapt mot E & Y i tingretten.

Pettersen klagde advokat John M. Hammervoll inn for Advokatforeningens disiplinærutvalg. I følge Pettersen hadde advokat Hammervoll brutt reglene for god advokatskikk ved å ha bidratt til å forlike saken mot Ernst & Young istedenfor å gjennomføre ankesaken, se utvalgets beslutning 14. oktober 2009 (dok 15 bilag 4). Disiplinærutvalget fant ikke feil eller forsømmelser eller kritikkverdige forhold i saken, og frifant advokat Hammervoll. Pettersen anket beslutningen til Disiplinærnemnden. For nemnden anførte han også at advokat Hammervoll skulle ha kontaktet flere navngitt vitner, og at han hadde brutt advokatetiske regler ved å ha tatt kontakt med motpartens advokat, se nemndens beslutning 11. juni 2010 (dok 15 bilag 5). Disiplinærnemnden kom til samme resultat som utvalget.

Advokaten til E & Y, Bruusgaard, var leder for disiplinærutvalget i 6 år (også i 2008 og 2009) og han sørget for at disiplinærutvalget har et samarbeid med E & Y ved at E & Y er revisor for disiplinærutvalget. Dette gjør det vanskelig for Pettersen å vinne fram.

Ottosen er også tingrettsdommer på Østlandet, og det vanskeliggjør en rettferdig behandling av min sak mot Ottosen (som jo var advokat hos Hammervoll og min advokat mot Hammervoll & Co).

Pettersen tok ut forliksklage mot Advokatfirmaet John M. Hammervoll & Co for Oslo forliksråd med krav om erstatning for mangelfullt utført arbeidsoppdrag. Forliksrådet avsa frifinnende dom 20. oktober 2011 (dok 15 bilag 1).

Pettersen har framlagt brev fra Finansdepartementet som sier at Forliksrådet ikke hadde hjemmel til å dømme i min sak. Som mine lydbånd fra www.rettssikkerhet.com viser, så har også forliksrådet i 2 telefonsamtaler forut for forliksrådsmøte sagt at de ikke ville dømme i saken, de sa de ikke hadde hjemmel til det hvis en av partene ikke ønsket dom og samtalen beviser (også samtalen fra forliksrådsmøte) at Pettersen ikke ønsket at de skulle dømme. Siden saken dreide seg om over 125.000 kroner og en av partene (Pettersen) ikke ønsker dom, kan ikke forliksrådet dømme i saken, men kun innstille til behandling hos tingretten med ett års frist for Pettersen til å ta ut stevning mot Hammervoll & Co (ikke 1 måned som ble resultatet av at forliksrådet feilaktig valgte å dømme i saken). I tillegg ba forliksrådet Pettersen ikke ta med lydbåndbevis eller vitner og advokat, «for det er ikke nødvendig Pettersen, vi skal jo ikke lage dom i saken i morgen likevel, så du er velkommen til forliksrådsmøte». Under møte ble jeg fornærmet med usakelig argumentasjon fra dommeren, som valgte å bryte løftene fra telefonsamtalene ! Forliksrådet er næreste nabo til Oslo Tingrett.

Pettersen brakte deretter saken inn for Oslo tingrett ved stevning 3. desember 2011 (dok 1). Hammervoll & Co påstod seg frifunnet ved tilsvaer 1. februar 2012 (dok 15).

17. februar 2012 sendte retten brev (dok 17) til Pettersen, der retten veiledet Pettersen om vilkårene for å kreve erstatning og meddelte at det ut fra stevningen var uklart hvilke anførsler som gjøres gjeldende. Samtidig ba retten Pettersen klargjøre hvilke bevis som skal godtgjøre at Hammervoll & Co opptrådte uaktsomt, hvilket økonomisk tap det eventuelt har ledet til, og hvorvidt det er årsakssammenheng mellom tapet og Hammervoll & Cos uaktsomhet.

Pettersen har lagt fram dokumentasjon på de feilsendte fakturaer, deriblant ca 600.000 kroner som var fakturert fra Posten Norge til Bassengimport Pettersen, istedenfor det som var rett, til Bassengimport AS. Dersom Pettersen hadde blitt varslet om at denne feilfakturering var en risiko for styre, jf. det som står i brevet Finanstilsynet skrev til Pettersen om denne saken den 20.10.12, så hadde praksisen med å akseptere fakturaer stillet

til feil rettssubjekt, blitt gjort noe med, Likeledes hadde det selvfølgelig blitt en reaksjons fra ledelsen dersom Pettersen hadde blitt varslet at det første perioderegnskapet var ubrukelig. Kostnadsbesparende tiltak ville da blitt gjennomført, slik Pettersen snakket om i lydbåndsamtale med daglig leder fra 1.2.03, levert som bevis.

21. februar 2012 begjærte Hammervoll & Co saken avgjort ved forenklet domsbehandling etter tvisteloven § 9–8. Pettersen motsatte seg forenklet domsbehandling ved prosesskriv 22. februar 2012. Fra prosesskrivet side 2 gjengis her:

"Jeg vil motsette meg at behandlingen får en enklere behandling og fastholder mitt krav om at fortsettelsen av denne sak blir senhøstes 2012 – pga. at Oslo Forlikråd dømte i saken uten å ha hjemmel til det – slik at jeg fikk 1 md på å ta ut stevning istedenfor 1 år som ville vært tilfelle hvis Oslo Forlikråd hadde gjort jobben sin. Jeg vil anlegge sak pga behandlingen jeg fikk i Osloforlikråd og sette offentlig fokus på det/få fokus i media, dersom dette ikke hensyntas.

[...]

Det Pettersen her mener med "å gjøre jobben sin" er først å fremst ikke å lage en dom i saken i det hele tatt, siden forlikrådet som tidligere beskrevet i Pettersens brev fra justisdepartementet og lovverket omkring når forlikrådet ikke kan dømme, tilsier.]

Denne saken skal ikke avgjøres ved med forenklet domstolbehandling, da denne saken nettopp har begynt. Muntlig hovedforhandling og vanlig rettssak gir nok en bedre rettssikkerhet. Det vil bli rikelig anledning for meg til å kutte ned på bevisbyrden ned til et akseptabelt nivå, og jeg tror de viktigste samtaler jeg har på lydbånd er samtaler med Ernst & Young, Hammervoll & CO, Kredittilsynet og evt. ekspertvitnene Økodel regnskapsbyrå (som sier at dommeren forstår ingenting om perioderegnskapet for 1. kvartal 2003) og den gang hovedvitne, revisor Rolf Larsen (som bekrefter på lydbånd at Hammervoll & CO lyver når han skriver og sier at Larsen har sagt til Hammervoll & Co at han ikke støttet Pettersen lenger og at han skulle ha ment at Pettersen pr. august 2008 skulle ha en dårligere sak mot Ernst & Young). Lydbåndopptaket med Ernst & Young var jo hovedbeviset i tingretten og selvfølgelig blir det et av hovedbevisene også i fortsettelsen mot Hammervoll. Det samme gjelder også f. eks de 45 minuttene jeg samtalte med Kredittilsynet som jo etter mitt syn hudfletter Ernst & Young (Ernst & Young skulle klart ha rapportert en rekke forhold skriftlig til oppdragsgiver – i nummerert revisorbrev. Disse forhold er beskrevet blant annet i nevnte 45 minutters samtale med kredittilsynet."

EMD (europæiske menneskerettsdomstol) sier at alle har en krav på "access to court" osv. Det jeg her beskriver som de viktigste samtaler er ikke hensyntatt, f.eks samtalen med Aaland i Finanstilsynet og hans seksjonsleder, som helt slår fast at E & Y ikke hadde noe valg, de måtte rapportert de alvorlige forhold Pettersen peker på i samtalene (også med Hopland). Alle samtalene er levert inn som prosesskriv og også levert på minnepinne 8 GB (formet som en nøkkel). Det kan virke som om Vigmostad- Olsen, forberedende dommer ikke forstår hva disse vitner sier, alternativt kan det være kameraderi involvert i større eller mindre grad. Rettsvesenet bes ordne med at dommeren får vurdert disse vitnenes syn grundig før de vurderer profesjonsansvaret til E & Y og Hammervoll & Co..

Dommer Vigmostad-Olsen, vrir på problematikken når han sier "Vitne, Rolf Larsen skulle ha ment at Pettersen hadde en dårligere sak". Når man hører på lydbåndet omkring hva påstanden fra Hammervoll var og svaret fra Larsen var, så er dette ekstremt viktig, og jeg viser derfor til "home" på hjemmesiden www.rettssikkerhet.com, der Hammervoll påstår at Larsen skal ha ment at Ernst & Young på ingen måte kan bebreides for sitt arbeid for Pettersen og dette benekter jo Larsen på det sterkeste at han skulle ha uttrykt til Hammervoll & Co. Hvis Hammervoll hadde snakket sant om hovedvitne, Rolf Larsen, om hans meninger, så hadde ikke Pettersen latt seg lure av Hammervoll & Co til å trekke rettssaken mot E & Y. Et annet forhold som Vigmostad-Olsen ikke never med et ord er lydbåndopptaket der Hammervoll sier:

"uansett hva slags rettferdighet du søker får du ikke det gjennom rettsapparatet, så din eneste mulighet er forlik" (ref. lydbånd levert på "nøkkelen" og i tidligere prosesskriv.

I brev til Pettersen 2. mars 2012 ga retten utsatt frist til 19. mars for å besvare rettens brev 17. februar, der retten ba om presiseringer av anførslene, og for å komme med merknader til motpartens krav om forenklet domsbehandling.

Ved prosesskriv 19. mars 2012 begjærte Pettersen saken avvist fra behandling i Oslo tingrett, med den begrunnelse at samtlige dommere i tingretten er inhabile til å behandle saken. Sorenskriveren avsa kjennelse 24. april 2012, der Pettersens begjæring ikke ble tatt til følge. Etter anke fra Pettersen kom Borgarting lagmannsrett ved kjennelse 24. september 2012 til samme resultat. Pettersen anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. 10. oktober 2012 meddelte tingretten partene at avgjørelser om den videre saksbehandlingen i tingretten vil utstå til habilitetsspørsmålet er endelig avgjort.

Pettersen har klart presisert at han nødvendigvis ikke mener at alle dommere ved Oslo tingrett er inhabile, men at han i hvert fall mener at dommeren som behandler hans sak ikke er habil eller egnet og også mangler kunnskaper om profesjonsansvar for revisor m.m.

Saken ble stanset etter at Pettersens bo ble tatt under konkursbehandling ved Aust-Agder tingrett 6. november 2012. Fordi boets midler ikke var tilstrekkelig til å dekke kostnadene ved bobehandlingen, ble konkursbehandlingen innstilt etter konkursloven § 135 ved Aust-Agder tingretts kjennelse 29. januar 2013. Etter begjæring fra Pettersen ble saken igangsatt ved rettens beslutning 22. februar 2013. Beslutningen ble meddelt partene i brev av samme dato. I brevet opplyste retten også om at motpartens krav om sikkerhet for sakskostnader og forenklet domsbehandling vil bli tatt stilling til så snart Høyesterett har avgjort anken over lagmannsrettens habilitetskjenning.

Det at rettsvesenet valgte å bidra til å kjøre Pettersen personlig konkurs pga feilfaktureringen fra Posten Norge til Bassengimport Pettersen, er helt utrolig og klart unødvendig. Feilfaktureringen er jo hovedgrunnen til hele rettssaken (manglende innblanding fra revisor om forholdet). Rettsvesenet skulle heller ha dømt Lindorff som hadde kjøpt kravet fra Posten Norge, til å avvente resultatet omkring hvem som er ansvarlig for manglende innblanding fra revisor (med den følge at praksisen med feilfakturering ikke ble stoppet – fakturaer for 6.7 millioner kr ble sendt til feil firmanavn og Pettersen fikk flere millioner i gjeld som en følge av manglende varsling om feil i regnskapet omkring feilfakturering og ubrukkelig perioderegnskap. Når det gjelder motpartens krav om sikkerhetsstillelse strider dette mot EMD og rettssikkerhetsprinsipper.

Ved kjennelse 15. mars 2013 forkastet Høyesterett Pettersens anke over lagmannsrettens habilitetskjenning.

Det må vurderes som et nytt moment i habilitetsspørsmålet at advokatfullmektig Ottosen i den senere tid er kollega av Vigmostad-Olsen, begge er dommerfullmektiger med kort geografisk avstand.

Retten besluttet å avgjøre saken etter forenklet domsbehandling uten foregående rettsmøte, jf. tvisteloven § 9–8. Beslutningen ble meddelt partene ved brev 12. april 2013, og det ble opplyst at dom vil bli avsagt innen 26. april 2013.

Retten har kun adgang til å nekte rettssak dersom "saksøkers krav ikke for noen del kan føre fram. Dette er en farlig påstand, fordi den inneholder ordene "ikke for noen del". Det

skulle bety at retten mener, uten å koble inn sakkyndige, mener seg i stand til å påstå at E & Y ikke trengte å rapportere noe som helst til Pettersen – en revisor trenger ikke rapportere f. eks forhold som er en risiko for styre, leverandører m.m. (et firma har ikke livets rett når regnskapet viser for eksempel at resultatet er 8 ganger dårligere enn aksjekapitalen på kr 100.000 – da skal revisor bidra til oppbud slik at leverandører og andre ikke taper penger m.m).

Saksøkers påstandsgrunnlag

Hammervoll & Co er erstatningsansvarlig for mangelfullt utført advokatbistand som prosessfullmektig for Pettersen.

Hammervoll & Co optrådte uaktsomt ved at man i stedet for å sette seg grundig inn i sakens dokumenter og lydopptak av telefonsamtaler bla. mellom Pettersen og Ernst & Young, samt kontakte flere navngitte vitner, presset igjennom et forlik før saken kom opp for lagmannsretten. Hadde Hammervoll & Co gjort nærmere undersøkelser av bevisene i saken slik som Pettersen gjentatte ganger ba om, ville man sett at saken mot Ernst & Young stod meget sterkt og ville føre frem i lagmannsretten.

Det vesentlige her er at Hammervoll & Co sitt oppdrag for Pettersen nettopp var å kontakte vitnene, spesielt Finanstilsynet (ref brevet fra disse og samtalene med Bernt Aaland, 45 minutter, der han hudfletter E & Y, samtalen med Hopland (som sier at E & Y selvfølgelig skal varsle når de, som de sa i retten, "så at det første kvartalsregnskapet var ubrukelig" slik at Pettersen ikke tror det går som budsjettert og feilaktig tillater at daglig leder bruker "det går som budsjettert" som grunn til å ta ut 50.000 kroner til seg selv på marslønningen hans. Ref det som kommer fram i rettssaken mot daglig leder Tor Willy Vimme, beviser som er lagt fram som bevis også i saken mot Hammervoll & Co. Selvfølgelig ville saken ført fram (i hvert fall for noen del). Hvorfor vil Pettersen vinne fram mot E & Y i en rettferdig rettssak? Ganske enkelt fordi E /& Y ikke kan unnlate å rapportere om forholdene Pettersen påpeker. Dessuten har Pettersen vist til lover som snakker om fengselsstraff og andre reaksjoner også i straffeloven som omhandler når revisor unnlater å rapportere forhold som gjør at leverandører og investorer og andre kan tape penger på at regnskapet er galt).

Pettersens økonomiske tap er syv millioner, og tapet står i årsakssammenheng med Hammervoll & Cos uaktsomhet.

Det er en selvfølge at det er årsakssammenheng. Dersom Pettersen hadde blitt varslet om feilfaktureringen (et tema dommeren Vigmostad-Olsen utrolig nok ikke engang tar opp i sin dom, så hadde ikke feilfaktureringen fått fortsette, og Pettersen hadde dermed ikke blitt gjort ansvarlig for utgiftene for driften av Bassengimport AS (fordi fakturaene da ville blitt stillet til aksjeselskapet i den grad de hadde blitt vurdert som kredittverdige av leverandørene). Dersom fakturaene hadde blitt stillet til rett rettssubjekt, ville ikke Pettersens privatøkonomi blitt berørt av en eventuell framtidig konkurs i Bassengimport AS, "alt ville gått på AS-et". Dersom aksjeselskapet ikke hadde fått kreditt så hadde ikke leverandørene eller Pettersen blitt skyldig noen ting til leverandørene og alternativet ville vært forskuddsbetaling eller opphør av virksomheten (men regnskapet var jo ikke riktig, det viste at det gikk bra mens det egentlig gikk dårlig. Selvfølgelig er det da en årsakssammenheng. Revisorer kan greit forklare dette enda bedre enn meg., men man handler annerledes når man tror det går bra i forhold til hvordan man handler når man tror det går dårlig. Selvsagt. Pettersens inntekt får årene 1998-2002 var gjennomsnittlig 1.2 mill per. År (= overskuddet i Bassengimport As). Pga gjelden og problemene Pettersen har blitt påført ble Bassengimport Pettersen ikke kredittverdige og gjeldstynget etter konkursen i Bassengimport As og derved så mye skadet at man kan si at livsverket til Pettersen var knust.

Saksøkers påstand (dok 6 side 30)

1. Advokatfirmaet Hammervoll & Co dømmes til å betale Nils Pettersen erstatning etter rettens skjønn oppad begrenset til 7 millioner kroner med tillegg av renter etter forsinkelsesloven fra forfall til betaling skjer.
2. Advokatfirmaet Hammervoll & Co dømmes til å betale Nils Pettersens saksomkostninger.

Saksøktes påstandsgrunnlag

Erstatningsansvar bestrides.

Hammervoll & Co utførte sitt oppdrag på en tilfredsstillende måte. Hammervoll & Co oppfattet tingrettens dom som materielt sett riktig, og dette ble meddelt Pettersen ved flere anledninger. Han ble også inngående varslet om prosessrisiko ved å føre denne saken videre for lagmannsretten. Etter flere møter mellom partene var Hammervoll i stand til å få til en god løsning i form av et forlik med motparten. Kontakten med motparten og selve forliket ble foretatt i samråd med saksøker.

Det vesentlige her er at Hammervoll & Co sitt oppdrag for Pettersen nettopp var å kontakte vitnene, spesielt Finanstilsynet (ref brevet fra disse og samtalene med Bernt Aaland, 45 minutter, der han hudfletter E & Y, samtalen med Hopland (som sier at E & Y selvfølgelig skal varsle når de, som de sa i retten, "så at det første kvartalsregnskapet var ubrukelig" ,slik at Pettersen ikke tror det går som budsjettert og feilaktig tillater at daglig leder bruker "det går som budsjettert" som grunn til å ta ut 50.000 kroner til seg selv på marslønningen hans. Ref det som kommer fram i rettssaken mot daglig leder Tor Willy Vimme, beviser som er lagt fram som bevis også i saken mot Hammervoll & Co. Selvfølgelig ville saken ført fram (i hvert fall for noen del). Hvorfor vil Pettersen vinne fram mot E & Y i en rettferdig rettssak? Ganske enkelt fordi E /& Y ikke kan unnlate å rapportere om forholdene Pettersen påpeker. Dessuten har Pettersen vist til lover som snakker om fengselsstraff og andre reaksjoner også i straffeloven som omhandler når revisor unnlater å rapportere forhold som gjør at leverandører og investorer og andre kan tape penger på at regnskapet er galt).

Pettersens økonomiske tap er syv millioner, og tapet står i årsakssammenheng med Hammervoll & Cos uaktsomhet.

Det er en selvfølge at det er årsakssammenheng. Dersom Pettersen hadde blitt varslet om feilfaktureringsen (et tema dommeren Vigmostad-Olsen utrolig nok ikke engang tar opp i sin dom, så hadde ikke feilfaktureringsen fått fortsette, og Pettersen hadde dermed ikke blitt gjort ansvarlig for utgiftene for driften av Bassengimport AS (fordi fakturaene da ville blitt stillet til aksjeselskapet i den grad de hadde blitt vurdert som kredittverdige av leverandørene). Dersom fakturaene hadde blitt stillet til rett rettssubjekt, ville ikke Pettersens privatøkonomi blitt berørt av en eventuell framtidig konkurs i Bassengimport AS, "alt ville gått på AS-et" . Dersom aksjeselskapet ikke hadde fått kreditt så hadde ikke leverandørene eller Pettersen blitt skylding noen ting til leverandørene og alternativet ville vært forskuddsbetaling eller opphør av virksomheten (men regnskapet var jo ikke riktig, det viste at det gikk bra mens det egentlig gikk dårlig. Selvfølgelig er det da en årsakssammenheng. Revisorer kan greit forklare dette enda bedre enn meg., men man handler annerledes når man tror det går bra i forhold til hvordan man handler når man tror det går dårlig. Selvsagt. Pettersens inntekt får årene 1998-2002 var gjennomsnittlig 1.2 mill per. År (= overskuddet i Bassengimport As). Pga gjelden og problemene Pettersen har blitt påført ble Bassengimport Pettersen ikke kredittverdige og gjeldstynget etter konkursen i Bassengimport As og derved så mye skadet at man kan si at livsverket til Pettersen var knust.

Saksøkers påstand (dok 6 side 30)

1. Advokatfirmaet Hammervoll & Co dømmes til å betale Nils Pettersen erstatning etter rettens skjønn oppad begrenset til 7 millioner kroner med tillegg av renter etter forsinkelsesloven fra forfall til betaling skjer.
2. Advokatfirmaet Hammervoll & Co dømmes til å betale Nils Pettersens saksomkostninger.

Saksøktes påstandsgrunnlag

Erstatningsansvar bestrides.

Hammervoll & Co utførte sitt oppdrag på en tilfredsstillende måte. Hammervoll & Co oppfattet tingrettens dom som materielt sett riktig, og dette ble meddelt Pettersen ved flere anledninger. Han ble også inngående varslet om prosessrisiko ved å føre denne saken videre for lagmannsretten. Etter flere møter mellom partene var Hammervoll i stand til å få til en god løsning i form av et forlik med motparten. Kontakten med motparten og selve forliket ble foretatt i samråd med saksøker.

Motparten har ikke lest anken til Pettersen eller konferert med Finanstilsynet, Rolf Larsen, Økodel (spesielt rapportene til de 2 sistnevnte skulle tilsi at en bjelle ringer, men det er Finanstilsynet som kjenner revisorers profesjonsansvar best – Det er forkastelig at Hammervoll & Co ikke ville koble disse inn).

Når Pettersen har en gjeld til kreditorer på 2-3 millioner, men likevel har betalt gebyret for å ha hovedforhandling i september 2003 i Oslo tingretts rettssal, så sier det seg selv at det er lite å tape på at Pettersen slåss for at en revisor ikke trenger å gjøre noe som helst for å beskytte leverandører, investorer eller styre. Selvsagt har jeg her en sterk sak. Vigmostad-Olsen skriver at det var "hammervoll som fikk i stand en god løsning med Ernst & Young"

For det første var ikke det en god løsning for Pettersen, fordi han da måtte fortsette å leve med en knust økonomi, et knust enkeltmannsforetak, at huset går på tvangsauksjon, m.m.

For det andre var det som sagt ikke Hammervoll & Co som fikk i stand at forliket ble øket fra nevnte

40+ 15 tusen (+ at saksomkostninger Pettersen hadde blitt idømt på 40.000 ble strøket) til 180+30 tusen (+ at saksomkostninger Pettersen hadde blitt idømt på 40.000 ble strøket)

Kontakten med motparten ble først opprettet uten at Pettersen visste om det, og uten at Pettersen så dette "plaster på såret" som en akseptabel løsning. Men når temaet om forliket først skulle vurderes, så var det selvfølgelig en fordel at forlikssummen sto i forhold til Pettersens tap..

Det foreligger uansett ikke årsakssammenheng mellom eventuell uaktsomhet og et økonomisk tap for Pettersen, ettersom Pettersen ikke har sannsynliggjort at saken overfor Ernst & Young ville ført frem om Hammervoll & Cos handlinger tenkes borte.

Pettersen ville stille sterkere hvis hammervoll hadde styrket bevis og vitneførselen ved f.eks å kontakte nevnte hovedvitner som Finanstilsynet, Rolf larsen – norgesrevisjon og økodel ved Asbjørn Storsveen. Pettersen har sannsynliggjort at en dom ville blitt rettferdig dersom dommeren har kunnskaper om revisors profesjonsansvar eller har evne til å søke råd hos sakkyndige eller eksperter på område om revisorloven, etc.

Under enhver omstendighet har Pettersen ikke sannsynliggjort et økonomisk tap på 7 millioner kroner. –

Det det her er snakk om er om "Pettersens argumentasjon ikke for noen del kan føre fram", og det pettersen krever er en erstatning "oppad begrenset til 7 mill". Dvs at retten blir bedt om også å vurdere både en stor og en mindre erstatningssum - hvis retten finner at Pettersen for noen del kan høres med sin argumentasjon.

Rettenns vurdering

For å kreve erstatning må det foreligge ansvarsgrunnlag, økonomisk tap og årsakssammenheng. Ansvarsgrunnlaget som er relevant i denne saken, er det såkalte profesjonsansvaret, som krever at det kan påvises uaktsomhet. I Rt. 1994 side 1430, som gjaldt en advokats ansvar i forbindelse med forliksforhandlinger og inngåelse av et rettsforlik, formulerte Høyesterett vurderingstemaet slik:

"Det avgjørende for saken er, slik jeg ser det, om de råd advokat C ga sine parter under forliksforhandlingene [...] tilfredstilte de krav til varetagelse av partenes interesser som man med rimelighet bør stille til en prosessfullmektig i den situasjon som forelå."

Det fremgår av e-postkorrespondansen gjengitt under saksfremstillingen, at advokatfullmektig Ottosen, etter å ha satt seg inn i sakens dokumenter og konferert med andre advokater ved samme kontor, ga tydelig beskjed til Pettersen om at han mente det var liten mulighet for å vinne frem i lagmannsretten. Basert på det ble Pettersen rådet til å ikke føre saken videre for lagmannsretten, men i stedet forsøke å få til et forlik med motparten, Ernst & Young. Som det fremgår under saksfremstillingen, mottok Pettersen det samme og like tydelige rådet fra advokat John M. Hammervoll. Retten finner det klart at verken Ottosen eller Hammervoll kan bebreides for sin vurdering av ankesaken og rådet om å forsøke å forlike den, all den tid man mente at tingrettens dom var riktig.

Ottosen skulle ikke kun konferere med sine kolleger, slik han påsto han gjorde – han var jo nybegynner. Det en kunne forvente av ottosen var at han tok kontakt med Finanstilsynet og de andre nevnte vitner, slik at man får ekspertuttalelser, - uttalelser som kom fram i den 45 minutter lange samtalen med Aaland, lagt inn på min hjemmeside www.rettssikkerhet.com Retten sier at ottosen og hammervoll ikke kan bebreides for å få til et lite forlik på 50 tusen, et forlik pettersen selv pga sin samtale med motpartens advokat, fikk firedoblet. Retten skal ikke bruke en påstand fra advokatkontoret om at de mente at et forlik var det eneste jeg kunne oppnå som en grunn til at disse ikke kan bebreides for å påvirke pettersen til å trekke rettssaken. Hammervoll sier på lydbandbevis..”uansett hva slags rettferdighet jeg søkte , ville jeg aldri oppnå den gjennom rettsapparatet” som hammervoll sier på lydbandet. Tingrettsdommer Vigmostad-olsen sier at siden advokatkontoret var ening med tingretten, så kan man av den grunn ikke bebreide de for noe som helst.

Retten mener videre at det ikke er holdepunkter for at Pettersen ble presset til å inngå forlik. Riktignok ønsket han i utgangspunktet ikke å forlike saken. Dette fremgår av både e-postkorrespondansen og telefonsamtalen med advokat Hammervoll som er gjengitt under saksfremstillingen. Pettersen ga der uttrykk for at han ville gjennomføre saken uavhengig av Hammervoll & Cos syn på muligheten for å vinne frem. Men det fremgår også av det som er gjengitt fra telefonsamtalen, at advokat Hammervoll meddelte at det ikke var aktuelt for firmaet å bistå Pettersen videre dersom han ikke inngikk forlik eller innbetalte et større forskudd. Pettersen valgte likevel å fortsette forliksforhandlingene med bistand fra Hammervoll & Co, og han var dessuten også selv i kontakt med motpartens advokat for å få økt forlikstilbudet fra Ernst & Young. At noen fra Hammervoll & Co presset Pettersen til å forlike saken, er det derfor ikke dekning for. Retten finner heller ikke dekning for at advokat Hammervoll eller andre skal ha foreldet Pettersen til å forlike saken ved å gi ham bevisst uriktige opplysninger om hva vitnet Rolf Larsen hadde formidlet til advokat Hammervoll p.er telefon.

Det er ikke vesentlig om Pettersen ble presset til forlik. Det som er vesentlig er at advokatkontoret påvirket pettersen til å mene at forlik var den eneste mulighet og at jeg skulle være glad om det bare ble 50 tusen kroner, ”så ikke forsøk å kontakte motpartens advokat slik at forlikssummen blir 200.000 eller kanskje litt over en million”! Når pettersen sier han vil gjennomføre ankesaken uavhengig av advokatens syn på saken, så skal pettersens ønsker om å kontakte vitnene og styrke bevisførselen tas enda mer alvorlig.

Pettersen var jo bare interessert i å vite hva som var bra med bevisene og hvordan disse skulle fremføres. Diskutere bevisene og kjempe for saken. Det at pettersen på eget initiativ fikk firedoblet forlikssummen, viser på ingen måte at revisorfirma, som jo aldri ville gi noen ting frivillig som advokaten bruusgaard sa på lydbåndbeviset, ikke var redd for å tape. Hvorfor skulle man gjøre unntak for pettersen. Revisorforeningens leder, har på lydbåndbevis klart gitt uttrykk for at e og y bør ordne opp, og direktøren i e y, mamelund, er åpen for en løsning. Vigmostad-olsen sier at hammervoll ville bare fortsette dersom de fikk mer penger eller inngikk et forlik. Det hammervoll sier er at han vil ha penger, så derfor må jeg ha et forlik ! uten tanke på klientens beste. – ref. lydbåndet. Ottosen sier 8. august 2008 at han vil kjempe like bra for pettersen uansett om advokatfirmaet får mer enn de 15 tusen de fikk kontant den dager – kampviljen skulle ikke stå på pengesummen. Hvorfor skulle hammervoll be om en større pengesum for å fortsette en sak som han ikke trodde på i det hele tatt. Flere advokater har antydnet korrupsjon. Hammervoll sier at det ville være fint om mine siste 80 tusen etter arven fra min mor, heller burde settes inn på hans klientkonto, slik at , som han sier ”summen kan tæres når jeg tar ankesaken mot daglig leder Vimme, for der har du en sak vi er interessert i”

Dommeren skriver at pettersen valgte likevel å fortsette forliksforhandlingene. Men dette var jo etter råd fra hammervoll, da han jo hadde sagt at ”uansett hva slags rettferdighet du søker, så får du ikke dette av rettsapparatet. Du har ikke noe alternativ. Du må forlike”- .Når man først skal vurdere forlik, så kan man ikke bebreides for å bruke noen minutter på å få opp summen, ikke forsøke å få den så lav som mulig er mitt svar. Ja, jeg valgte å bruke noen minutter på å firedoble tilbudet, men det var likevel å betrakte som lommepenger når man sitter med utregninger på at tapet er 7 millioner. s størrelsen på tapet , så er jeg dypt fornærmet over påstanden om at jeg skal ha ingenting, for mitt tap har ingenting med e og y sin manglede deltakelse eller rapportering ! ikke fem flate øre til pettersen og det er pettersens skyld alene at kreditorer tapte flere millioner. Det er pettersens skyld at han ikke forsto at det ikke kunne bagatelliseres at fakturaene ble stillet til feil firmanavn, slik lydbåndbevis viser ble gjort av advokaten til pettersen i 2003, på eide og folene rundt pettersen , inkl. daglig leder Vimme som på lydbånd i 2006 sa han aksepterte praksisen med feilfaktureringen ”fordi det hadde blitt besluttet at det var for det beste”. Når revisor vet at det ikke ”er for det beste” så skal han UANSETT hva ham mente andre burde visst, rapportere forholdet i skriftlig, nummerert brev. Den eneste logiske behandlingen retten kan gjøre angående kommunikasjonen mellom hovedvitne rolf larsen , er å lese godt det som faktisk skjede og ble sagt og skrevet i sakens anledning fra hammervoll og Rolf larsen – ref prosesskriv og korrespondanse fra hammervoll om saken til både oslo forliksråd og dlsiplinærutvalget. Viser igjen til www.rettssikkerhet.com første side – home – som beskriver dette godt nok.

Pettersen har anført at advokatene ved Hammervoll & Co ikke satt seg grundig nok inn i sakens dokumentbevis, lydopptak og vitneforklaringer før de rådet ham til å forlike saken, og at dette kvalifiserer til ansvar. Heller ikke denne anførselen kan føre frem. Det er ikke holdepunkter for at advokatene ga sine råd til Pettersen uten å ha gått igjennom det de mente var relevant for saken. Derimot synes også nokså klart at Pettersen selv hadde en urealistisk oppfatning av hvilke bevis som var relevante og hvilket bevisomfang retten ville tillate i en ankeforhandling. Her kan det vises til Borgarting lagmannsretts brev 18. april 2008 (dok 15 bilag 6) om blant annet avskjæring av dokumentbevis, lydopptak og vitner, samt e-postkorrespondansen mellom Pettersen og Hammervoll & Co gjengitt under saksfremstillingen

At h og co ikke satt seg grundig nok inn i saken, er riktig, - i og med at de ikke kommuniserte med andre vitner enn rolf larsen som de jo har løyet om. De burde ha kontaktet de andre nevnte vitner- for det er det samme som å sette seg grundig nok inn i saken – spesielt siden pettersen spesifikt ba om dette og i lys av det finanstilsynet sier om saken. Hvordan kan vigmostad-olsen vite at meningene til vitnene ikke kan føre fram ! han er jo ingen ekspert på profesjonsansvar for revisor. Det er ikke ottosens mening om hva som er relevant for saken som er vesentlig, men vitnenes mening er mer interessant og eller synet til sakkyndige som må kontaktes og involveres.

Vigmostad-olsen mener at pettersen har en urealistisk oppfatning av hvilke bevis retten ville tillate. Det vigmostad-olsen har skrevet om dette kommer fram av e-post av.....hvorfor skal det være uinteressant hva vitner har sagt i retten om e og y sin deltakelse, når disse vitner er finansilsynet, bobestyrer, borevisor etc+ temaet har jo hele tiden vært rapporteringsplikt om feil i regnskapet

Retten finner det etter dette klart at det ikke foreligger ansvarsgrunnlag, og at Pettersens krav ikke for noen del kan føre frem.

Dette er en utrolig påstand. At en revisor ikke skal rapportere disse feilene i regnskapet. Revisorer har ikke ansvar for det de lover på et lydbånd heller – ”kontinuerlig oppfølging med umiddelbar tilbakemelding om regnskapet ikke holder mål ” er jo et av løftene gitt av e og y rett før driften av as-et kom i gang.

Hammervoll & Co har vunnet saken og har krav på full erstatning for sine sakskostnader fra motparten, jf. tvisteloven § 20–2 første ledd. Prosessfullmektigen har innsendt sakskostnadsoppgave på 25.200 kroner ved prosesskriv 16. april 2013. Pettersen har i prosesskriv 24. april 2013 anført at ikke er grunnlag for å illegge ham sakskostnader.

Viser til brev til retten om urimeligheten i saksomkostningskravet, manglende bistand fra oslo tingrett om å sette opp stevningen mot hammervoll og co vinteren 2011 2012,

Paragraf 20–2 tredje ledd gir hjemmel for å fritta motparten fra erstatningsansvaret helt eller delvis når "tungtveiende grunner gjør det rimelig." I bokstavene a til c er det gitt retningslinjer som retten skal legge vekt på ved vurderingen av om unntaksbestemmelsen skal anvendes. Retten finner det klart at ingen av momentene nevnt der, tilsier at Pettersen skal fritas helt eller delvis fra ansvaret for motpartens sakskostnader. Etter rettens syn foreligger det heller ingen andre tungtveiende grunner som tilsier det.

Alle nødvendige kostnader kan kreves dekket, jf. tvisteloven § 20–5 første ledd. Ved vurderingen av om kostnadene har vært nødvendige, legges det vekt på om "det ut fra betydningen av saken har vært rimelig å pådra dem.", jf. tvisteloven § 20–5 første ledd. Retten finner at det fremsatte kravet på sakskostnader ligger innenfor hva som har vært nødvendig ut fra sakens betydning, omfang og vanskelighetsgrad. Oppgaven legges derfor til grunn.

DOMSSLUTNING

1. Advokatfirmaet John M. Hammervoll & Co DA frifinnes.
2. Nils Even Pettersen betaler 25.200 kroner i erstatning for sakskostnader til Advokatfirmaet John M. Hammervoll & Co DA innen to uker fra forkynnelse av dommen.

Retten hevet

Per Eirik Vigmostad-Olsen

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

- 24/ = -

billegg 2

Nils Even Pettersen
Balders vei 12 B
4846 ARENDAL

10.10.2012

SAKSBEHANDLER:
Espen Jacobsen

VÅR REFERANSE:
11/10169

DERES REFERANSE:

DIR.TLF:
22 93 98 25

ARKIVKODE:
624.1

Innrapportering til Finanstilsynet

Det vises til tidligere korrespondanse, senest Finanstilsynets e-post av 25. september 2012, telefonsamtale og e-post fra Dem samme dag.

I brev datert 2. mai 2012 ble De meddelt at det ikke var naturlig for Finanstilsynet å foreta seg noe i saken da de forhold som anføres som kritikkverdige fra revisors side henføres til perioden 2002/2003. Dette ble også meddelt i Finanstilsynets e-post av 25. september 2012. Finanstilsynet kan fortsatt ikke se at det foreligger momenter som tilsier at Finanstilsynet nå skal åpne tilsynssak mot revisor.

Finanstilsynet kan på generelt grunnlag uttale at hvis faktum er at det i regnskapet til et aksjeselskap er kostnadsført salgsdokument som er stilet til en annen så er dette brudd på bokføringslovgivningen fra selskapets side. Brudd på bokføringslovgivningen er forhold som revisor skal ta opp i nummerert brev til selskapets styre, jf. revisorloven § 5-2 fjerde ledd, jf. § 5-4. Det er også et forhold som kan få konsekvenser for revisors uttalelse i revisjonsberetningen om den revisjonspliktiges ledelse har oppfylt sin plikt til å sørge for ordentlig og oversiktlig registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger, jf. revisorloven § 5-6 fjerde ledd nr. 3.

For Finanstilsynet

Kjersti Elvestad
seksjonssjef

Espen Jacobsen
spesialrådgiver

VEDLEGG TIL ANKE. -25-

BILAG NR 3 - Anke til Borgarting lagmannsrett - Side 25 - 37

13 sider, se spesielt side 30

Ankende part			
Fullt navn Niils Even Pettersen		E-postadresse niils_even_pettersen@hotmail.com	
Bostedsadresse Balders vei 12 b		Telefon privat	
Postnummer 4846	Poststed Arendal	Telefon mobil 90099999	

Ankemotpart			
Fullt navn Advokatfirmaet Hammervoll og Co DA		E-postadresse	
Bostedsadresse Holbergs gate 19		Telefon privat	
Postnummer 0166	Poststed Oslo	Telefon mobil	
Navn på advokat/prosessfullmektig Advokat Øystein Skagestad v/advokat Cristoffer Erdal		Adresse til advokat/prosessfullmektig	

Saken gjelder	
Saken gjelder krav om erstatning for mangelfullt utført advokatbistand	
Pasland	
1.	Advokatfirmaet Hammervoll & Co dømmes til å betale erstatning etter rettens skjønn, oppad begrenset til 7 millioner kroner med tillegg av renter etter forsinkelsesloven fra forfall og til betaling skjer.
2.	Advokatfirmaet Hammervoll og Co dømmes til å betale Niils Petterssens sakskostnader

VEDLAGT INFORMASJON ER HENTET FRA REVISORFORENINGEN, FINANSTILSYNET, OG REVISORLOVEN. DETTE ER INFORMASJON SOM HAMMERVOLL & CO BURDE FRAMFØRT SOM ARGUMENTER DA DA HVA DE VAR PETERSENS ADVOKAT MOT ERNST & YOUNG ~~REVISORFORENINGEN~~ REVISORSELSKAP FEIL FAKTURERINGEN FOR 6 MILL. KR TIL FEIL RETTSSUBJEKT KUNNE DERMED VÆRE UNNGÅTT (HVIS ERY HADDE GJORT SIN JOBB) VISER OGSÅ TIL MINNERINNEN FORMET SOM NØKKELENNLEVERT TINGRETTE.

Det er forskjell i hvordan revisor arbeider i små og store selskaper. I mindre selskaper er revisor en viktig diskusjonspartner og veileder.

Store selskaper har gjerne mer kompetanse selv, men også i slike selskaper har revisor en viktig veilederrolle.

www.sto.deutforget.no

”Det er grunnleggende for den ansvarsordning som blir etablert når et aksjeselskap stiftes, at den enkelte aksjonær ikke får noe personlig ansvar for selskapets forpliktelser.

Selskapskreditorene er henvist til å søke dekning i selskapets egne aktiva. Særlig i en startfase vil de aktiva som skrives fra den aksjekapital de har skutt inn, kunne spille en vesentlig rolle”.

Kredittilsynet sier også i samtalen jeg hadde med dem om E & Y:

” Det er jo rart at E & Y ikke har reagert når de visste at regnskapsføreren ikke var autorisert, fordi at det er jo nettopp en av de oppgavene som en revisor skal kontrollere, at vedkommende er autorisert. I utgangspunktet, da har jo vedkommende ikke anledning til å føre regnskapet.. Det er jo den siden av saken, men da skal jo revisor ta opp med selskapet – at det gjøres oppmerksom på at vedkommende faktisk ikke har autorisasjon som regnskapsfører. Det er også sånt som en revisor skal ta opp i et nummerert brev”.

Revisor hjelper bedrifter til å fungere bedre. Revisor veileder og gir råd slik at bedriftene kan etablere gode rutiner, og påser at lover og regler følges. Deretter bekrefter revisor skriftlig hvilke funn som er gjort.

Revisor skaper trygghet

Revisors rapport gir trygghet for alle som har et forhold til bedriften (eiere, ansatte, kreditorer, banker, myndighetene med flere). Med høy grad av sikkerhet får de bekreftet om den økonomiske situasjon i foretaket stemmer med offentlig tilgjengelige regnskaper, uten selv å måtte gjennomføre kompliserte og tidkrevende undersøkelser. Revisor bidrar derfor til et sunt næringsliv og regnskaper du kan stole på.

Hva er revisjon?

Revisjon er en kontroll og gransking av regnskaper, foretatt av en kvalifisert person som er uavhengig av den som kontrolleres. Både kvalifikasjonskravene og uavhengigheten går tydelig fram av revisorloven.

Revisor plikter å påpeke visse forhold overfor ledelsen, jf. revisorl. §5-2, 4.ledd. Dette skal skje skriftlig i form av nummererte brev, jf. revisorl. §5-2, 4.ledd sammenholdt med §5-4.

Bakgrunnen for dette er at ligningsmyndighetene har innsynsrett i denne type dokumentasjon. [54] De forholdene som skal påpekes er nærmere angitt i revisorl. §5-2, 4.ledd pkt.1-6

Det som står uthevet med gul tekst , første gang på side 12 til 17 og 29 til 32 samt sidene 44 og 45 er det jeg først har valgt å konsentrere meg om idag

Domstolene begrunner ofte sitt standpunkt ved å vise til hvordan skadevolderen burde ha handlet. Handlingsalternativet må vurderes mot de skrevne adferdsnormene, skadeevnen og den mulige skadens omfang.

Fra Prosesskriv 1.3.13 til Oslo Tingrett. (A623)

A 696 Erstatningsansvar for revisor. Filen fortsetter med filen A 695a Revisor og raadgivingstjenester.

Nummererte brev er et viktig bevismiddel, som revisor i ettertid kan benytte til å dokumentere at han har oppfylt sin plikt. Det har vært reist spørsmål om omfanget av plikten til å ta opp forhold skriftlig gjennom nummererte brev.[55] Flere av revisjonsstandardene knytter fremdeles denne plikten til "vesentlige forhold". Bagateller og åpenbare misforståelser som blir rettet øyeblikkelig bør ikke utløse plikt til å henvende seg til ledelsen gjennom nummererte brev. Dersom det dreier seg om mer alvorlige forhold, bør disse alltid tas opp gjennom nummererte brev, selv om det vises vilje til å rette på forholdet. Ledelsen har behov for å få informasjon. Det samme gjelder svakheter, uansett vesentlighet, der det er tvil om viljen til å utbedre forholdet. Avdekker revisor misligheter [56] og feil, bør dette rapporteres i nummererte brev uansett om forholdet kan medføre vesentlig feilinformasjon i regnskapet

[56] Misligheter er tilsiktede handlinger som medfører feilinformasjon i årsregnskapet, f.eks underslag, jf. RS 240 pkt 3. "Feil" er utilsiktede handlinger som medfører feilinformasjon i årsregnskapet, f.eks matematiske feil, jf. RS 240 pkt.4.

Høyesterett uttaler i en nylig dom at et revisjonsoppdrag ikke bare er etterkontroll av et regnskap revisjonsklienten allerede har fastsatt, men et løpende arbeid gjennom regnskapsåret med blant annet kontroll og eventuell korreksjon av posteringer som kan slå direkte eller indirekte inn i årsregnskapet

Vedlegg 3

REVISORLOVEN OG KONSEKVENSN FOR REVISOR NÅR HAN UNNLATER Å PÅPEKE I SKRIFTLIG, NUMMERET BREV, f.eks:

- Når det er kostnadsført hundrevis av salgsdokument så som ingående fakturaer som er stillet til en annen, når
- Perioderegnskapene er ubrukelig, f.eks det første kvartalsregnskap (som revisoren sa i retten den 18.12.07 (ref lydbåndsekvens): «Det første kvartalsregnskapet var totalt ubrukelig for ledelsen» eller når
- formuesforvaltningen ikke er betryggende og med forsvarlig kontroll, samt til å vurdere og rapportere om foretakets interne kontroll (§ 3-2).

Revisorloven er noe spesielt utformet når det gjelder avgrensningen av hvilke bestemmelser om revisjonens utførelse som er straffesanksjonert. Bestemmelsen går ut på at brudd på revisorloven § 8, samt bestemmelser gitt i medhold av revisorlovens § 16, straffes med bøter. Når det gjelder revisorlovens § 8, inneholder denne bestemmelser om revisors beretning og revisjonskorrespondansen, og innebærer at følgende forhold er straffesanksjonerte:

- unnlattelse av å utarbeide revisjonsberetning, og
- utarbeidelse av mangelfull revisjonsberetning, og
- unnlattelse av å innta forhold som påpekes overfor bedriften i fortløpende nummererte og journalførte brev.

Når det gjelder henvisningen til bestemmelser gitt i medhold av revisorlovens § 16, innebærer denne at brudd på forskriften om revisjon og revisorer av 19.09.90, som er gitt med hjemmel i revisorlovens § 16, generelt sett er straffbare. Dette omfatter brudd på

- habilitetsbestemmelsene (§ 2-1), og
- reglene om organisering av revisjonsselskaper og utpeking av de personer som har ansvar for revisjonsoppdragene (§§ 2-2 – 2-6), og
- reglene om bruk av revisjonsmedarbeidere (§ 2-7), og
- reglene om fratreden og tiltreden til revisjonsoppdrag (§ 3-1), og
- plikten til å se etter at formuesforvaltningen er betryggende og med forsvarlig kontroll, samt til å vurdere og rapportere om foretakets interne kontroll (§ 3-2).

Når det gjelder brudd på god revisjonsskikk:

Det vises her særlig til kravene i aksjelovens § 10-7 om revisjonens utførelse, som derved fremstår som straffesanksjonerte krav. Etter aksjeloven vil således både manglende eller mangelfull revisjon og manglende eller mangelfull oppfølging, herunder rapportering, fra revisors side, rammes av straffebestemmelsene.

Hva er en revisor?

Dere har sikkert fått med dere at jeg er revisor. Men hva er egentlig en revisor, og hva driver vi på med dagen lang?

Kort sagt er en revisor en uavhengig 3. part som kontrollerer regnskapet til selskaper og bekrefter at regnskapet oppfyller alle de lover og regler som er stilt for å drive virksomhet i Norge.

Hvorfor trenger vi revisorer?

Tenk deg at du for eksempel skal låne penger til en bedrift. Forsiktig som du er, ber du om å få se regnskapet for å sjekke om de er i stand til å betale tilbake lånet. Regnskapet viser flotte tall, men fordi regnskapet er laget av dem som vil låne penger er det jo normalt å bli litt usikker – "tenk om han har jukset med tallene for å få låne pengene mine?". Det er der revisor kommer inn. Revisor kontrollerer regnskapet og skriver ut en "garanti" (revisjonsberetning) på at regnskapet i all vesentlighet er korrekt.

Hvem trenger revisor?

Det er lovbestemt hvem som må ha revisor. Alle aksjeselskap og stiftelser er lovpålagt til å ha en revisor. Videre så kan ansvarlige selskap (ANS, Personlig selskap) være pliktig dersom de er av en viss størrelse. Det er for tiden diskusjon om hvorvidt revisjonsplikten for små aksjeselskap skal fjernes, men fram til det eventuelt blir lovendring er alle aksjeselskap pliktig til å ha revisor. I tillegg til lovpålagt revisjon, tilbyr som regel revisor sin ekspertise i form av følgende tjenester (listen ikke utfyllende):

- Utarbeidelse av årsregnskap og ligningspapirer
- Stifte, avvikle, omstrukturere virksomhet
- Verdivurdering av virksomhet
- Generasjonsskifte

- Skatte- og avgiftsspørsmål

Dersom du har noen spørsmål om det å være revisor, kan du besøke [revisorforeningens hjemmeside](#), eller spørre meg her i kommentarfeltet, så skal jeg prøve å gi et forståelig svar.

Technorati Koder: [revisor](#)

This entry was posted on Friday, February 20th, 2009 at 17:12 and is filed under [AJ sier](#), [Økonomi](#). You can follow any responses to this entry through the [RSS 2.0](#) feed. You can [leave a response](#), or [trackback](#) from your own site.

2 Responses to "Hva er en revisor?"

1. **jonny** Says:

[April 6th, 2009 at 12:13](#)

Har også hørt at revisorer liker nettbasert eller digitalt regnskap.

2. **Arne Johansen** Says:

[April 6th, 2009 at 14:09](#)

Etter søk på google den 5.1.2013 med søkeord:

Revisor straffet

Fant jeg dette:

<http://www.revisorforeningen.no/d9522732/revisor-kan-straffes-for-medvirkning-til-brudd-pa-regnskapsloven>

Revisor kan straffes for medvirkning til brudd på regnskapsloven

(11.11.2010) Kilde:Dommer

Høyesterett har i en nylig avsagt dom dømt en revisormedarbeider for medvirkning til brudd på regnskapsloven som følge av mangelfull revisjon.

Revisormedarbeideren var senior manager på teamet som reviderte Sponsor Service. Han signerte også revisjonsberetningen sammen med oppdragsansvarlig revisor.

Spørsmålet Høyesterett skulle ta stilling til var hvorvidt en sentral revisormedarbeider, i tillegg til straffansvar etter revisorloven, kunne straffes for medvirkning til brudd på regnskapsloven som følge av mangelfull revisjon av et regnskap som inneholder feil. Revisormedarbeideren var tidligere dømt i lagmannsretten for brudd på revisorloven, men frifunnet for overtredelse av regnskapsloven.

Høyesterett uttaler i dommen at et revisjonsoppdrag ikke bare er etterkontroll av et regnskap revisjonsklienten allerede har fastsatt, men et løpende arbeid gjennom regnskapsåret med blant annet kontroll og eventuell korleksjon av posteringer som kan slå direkte eller indirekte inn i årsregnskapet. Høyesterett bygger sin dom på at selskapets fastsettelse av et uriktig regnskap var en konsekvens av at revisormedarbeideren *avga en ren revisjonsberetning* på bakgrunn av et revisjonsarbeid som var så mangelfullt at det ikke var grunnlag for å avgi en slik revisjonsberetning. Handlingen kunne derfor rammes som medvirkning til brudd på regnskapsloven.

Det fremgår også av dette at det var en forutsetning for straff at revisormedarbeideren avga revisjonsberetning sammen med oppdragsansvarlig revisor. Vanligvis signerer ikke revisormedarbeidere revisjonsberetningen sammen med oppdragsansvarlig revisor, og det må kunne legges til grunn at det normalt skal mye til før en revisormedarbeider kan straffedømmes.

Høyesterett har dermed fastslått at revisorlovens og regnskapslovens straffebestemmelser kan anvendes i såkalt idealkonkurrens. De to lovene anses å ivareta ulike sider av formålet om å sikre regnskapsbrukerne korrekt regnskapsinformasjon, noe som er et vilkår for at revisor skal kunne straffes etter begge lover for samme handling (mangelfull revisjon). Dommen er enstemmig.

Overtredelsen ville under normale omstendigheter ha medført ubetinget fengselsstraff, men ettersom saken var blitt svært gammel og revisormedarbeideren ikke lenger hadde revisorgodkjenning, ble straffen satt til betinget fengsel i 90 dager med tillegg av bot på 30 000 kroner.

Linker

www.revisorforeningen.no / d 9522732 / revisor -
revisorforeningen.no Kan - straffes for medvirkning
til - brudd på regnskapsloven -

Revisor kan straffes for medvirkning til brudd på regnskapsloven

(11.11.2010) Kilde:Dommer

Høyesterett har i en nylig avsagt dom dømt en revisormedarbeider for medvirkning til brudd på regnskapsloven som følge av mangelfull revisjon.

Revisormedarbeideren var senior manager på teamet som reviderte Sponsor Service. Han signerte også revisjonsberetningen sammen med oppdragsansvarlig revisor.

Spørsmålet Høyesterett skulle ta stilling til var hvorvidt en sentral revisormedarbeider, i tillegg til straffansvar etter revisorloven, kunne straffes for medvirkning til brudd på regnskapsloven som følge av mangelfull revisjon av et regnskap som inneholder feil. Revisormedarbeideren var tidligere dømt i lagmannsretten for brudd på revisorloven, men frifunnet for overtredelse av regnskapsloven.

Høyesterett uttaler i dommen at et revisjonsoppdrag ikke bare er etterkontroll av et regnskap revisjonsklienten allerede har fastsatt, men et løpende arbeid gjennom regnskapsåret med blant annet kontroll og eventuell korleksjon av posteringer som kan slå direkte eller indirekte inn i årsregnskapet. Høyesterett bygger sin dom på at selskapets fastsettelse av et uriktig regnskap var en konsekvens av at revisormedarbeideren *avga en ren revisjonsberetning* på bakgrunn av et revisjonsarbeid som var så mangelfullt at det ikke var grunnlag for å avgi en slik revisjonsberetning. Handlingen kunne derfor rammes som medvirkning til brudd på regnskapsloven.

Det fremgår også av dette at det var en forutsetning for straff at revisormedarbeideren avga revisjonsberetning sammen med oppdragsansvarlig revisor. Vanligvis signerer ikke revisormedarbeidere revisjonsberetningen sammen med oppdragsansvarlig revisor, og det må kunne legges til grunn at det normalt skal mye til før en revisormedarbeider kan straffedømmes.

Høyesterett har dermed fastslått at revisorlovens og regnskapslovens straffebestemmelser kan anvendes i såkalt idealkonkurrens. De to lovene anses å ivareta ulike sider av formålet om å sikre regnskapsbrukerne korrekt regnskapsinformasjon, noe som er et vilkår for at revisor skal kunne straffes etter begge lover for samme handling (mangelfull revisjon). Dommen er enstemmig.

Overtredelsen ville under normale omstendigheter ha medført ubetinget fengselsstraff, men ettersom saken var blitt svært gammel og revisormedarbeideren ikke lenger hadde revisorgodkjenning, ble straffen satt til betinget fengsel i 90 dager med tillegg av bot på 30 000 kroner.

Linker

- Høyesterettsdommen i sin helhet
 - Spør oss (medlemstjeneste)
 - Descartes support
 - Verktøykasse (medlemstjeneste)
- Den norske Revisorforening, tlf. (+47) 23365200
Revisorforeningen er sertifisert Miljøfyrtårn
- Ansvarlig redaktør: Per Hanstad
Webredaktør: Sverre Auestad
- Alt innhold er opphavsbeskyttet
Copyright: Den norske Revisorforening 2012

www.revisorforeningen.no/d 9522 732 / revisor -
revisorforeningen.no kan straffes for medvirkning
til brudd på regnskapsloven

Revisor kan straffes for medvirkning til brudd på regnskapsloven

(11.11.2010) Kilde:Dommer

Høyesterett har i en nylig avsagt dom dømt en revisormedarbeider for medvirkning til brudd på regnskapsloven som følge av mangelfull revisjon.

Revisormedarbeideren var senior manager på teamet som reviderte Sponsor Service. Han signerte også revisjonsberetningen sammen med oppdragsansvarlig revisor.

Spørsmålet Høyesterett skulle ta stilling til var hvorvidt en sentral revisormedarbeider, i tillegg til straffansvar etter revisorloven, kunne straffes for medvirkning til brudd på regnskapsloven som følge av mangelfull revisjon av et regnskap som inneholder feil. Revisormedarbeideren var tidligere dømt i lagmannsretten for brudd på revisorloven, men frifunnet for overtredelse av regnskapsloven.

Høyesterett uttaler i dommen at et revisjonsoppdrag ikke bare er etterkontroll av et regnskap revisjonsklienten allerede har fastsatt, men et løpende arbeid gjennom regnskapsåret med blant annet kontroll og eventuell korreksjon av posteringer som kan slå direkte eller indirekte inn i årsregnskapet. Høyesterett bygger sin dom på at selskapets fastsettelse av et uriktig regnskap var en konsekvens av at revisormedarbeideren *avga en ren revisjonsberetning* på bakgrunn av et revisjonsarbeid som var så mangelfullt at det ikke var grunnlag for å avgi en slik revisjonsberetning. Handlingen kunne derfor rammes som medvirkning til brudd på regnskapsloven.

Det fremgår også av dette at det var en forutsetning for straff at revisormedarbeideren avga revisjonsberetning sammen med oppdragsansvarlig revisor. Vanligvis signerer ikke revisormedarbeidere revisjonsberetningen sammen med oppdragsansvarlig revisor, og det må kunne legges til grunn at det normalt skal mye til før en revisormedarbeider kan straffedømmes.

Høyesterett har dermed fastslått at revisorlovens og regnskapslovens straffebestemmelser kan anvendes i såkalt idealkonkurrens. De to lovene anses å ivareta ulike sider av formålet om å sikre regnskapsbrukerne korrekt regnskapsinformasjon, noe som er et vilkår for at revisor skal kunne straffes etter begge lover for samme handling (mangelfull revisjon). Dommen er enstemmig.

Overtredelsen ville under normale omstendigheter ha medført ubetinget fengselsstraff, men ettersom saken var blitt svært gammel og revisormedarbeideren ikke lenger hadde revisorgodkjenning, ble straffen satt til betinget fengsel i 90 dager med tillegg av bot på 30 000 kroner.

- Høyesterettsdommen i sin helhet
 - Spør oss (medlemstjeneste)
 - Descartes support
 - Verktøykasse (medlemstjeneste)
- Den norske Revisorforening, tlf. (+47) 23365200
Revisorforeningen er sertifisert Miljøfyrtårn
- Ansvarlig redaktør: Per Hanstad
Webredaktør: Sverre Auestad
- Alt innhold er opphavsbeskyttet
Copyright: Den norske Revisorforening 2012

N/S Pekkessen
5/6. 2013